

ИЗДАВА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВНА ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХ БРОЙ 20

e-mail: sinicda@gmail.com

СОФИЯ, 1-15 НОЕМВРИ 2009 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

www.bg-patriarhia.bg

Слова по повод освещаването на храм-параklис „Св. Марина“ и 95-годишнината на патриарх МАКСИМ стр. 4-5

Последен поклон пред новопредставил се митрополит ИЛАРИОН стр. 6

Интервю Исихизъм – актуализация на благодатта на кръщенето стр. 7

ХРИСТИЯНСКОТО СЕМЕЙСТВО

„Присвета Богородица и св. бозомци Иоаким и Анна“

Едно от видовете служения на обществото и ближните – това е семейството. Семейството е най-първото човешко общество, това човек получава първото духовно и нравствено възпитание. В основата на семейството лежи бракът. От нравственото благословение на семействата зависи благосъстоянието и на обществото, и на държавата.

Благословеното съединение на мъжа и жената е също съединение на живота съставлява тайната на брака. „Ще остави човек баща си и майка си и ще се присъли към жена си; и ще бъдат двамата една плът“ (Вит. 2:24) – така Господ определя същността на тази тайна. Богородицата също на

брак, по такъв начин, се явил изобилно условие за съществуването на първата човешка двойка. С глагола „ще присели“ Священото Писание отобразило таквото обединение на телесните физически и духовни интереси върху основата на любовта към Бога. Неговите заповеди на любовта и благословение. Такава дивечина любов им носила радост и единство в съвместния живот.

Кавак е целта на Божествено установление на брака? Най-напред, умножение и съхранение на християнски род, както това е вядо от думите на Самия Бог. Който благословил първите хора: „плодете се и множете се, изпълнете земята“ (Вит. 1:27-28).

На стр. 6

Негово Светейшество патриарх Максим освети възстановения храм-параklис „Св. Марина“

На 29 ноември Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Максим отслужи тържествена св. Литургия в храм „Св. великомъченица Марина“, възстановен в двора на Софийска св. митрополия. Първоиерархът на Българската църква, който в следния този ден отбелязва своето 95-и рождения ден, извърши и чинопоследованието Полагане на антимиеис, с което храмът бе осветен за редовно богослужение. В съслужение с Негово Светейшество бяха митрополитите Неврокопски Натаная и Ловчански Тавриел, архим. Григорий, протосщеген на Софийска митрополия и свещенство.

Молитвено участие в св. богослужба взеха почти всички членове на Светия Синод, изгумнените на старчините маестри, епископи на Българската църква, ректорът на СДС „Св. Иоан Ризски“, изгумени и братя на софийски манастири, мномосекретари на Светия Синод, архидяконовите спатаристи, архидяконовите наместници на всичките шест духовни околии, членове на Всичкия църковен съвет, представители на Руската и Румънската епархия, арменските наместници на всичките шест духовни околии на Софийска епархия.

Официални гости, които присъстваха на св. Литургията и поднеса лично поздравления на Негово Светейшество, бяха г-жа Цеца Цачева – председател на 41 Народно събрание г-жа Йорданка Фандъкова – министър на образованието, младежта и науката, г-н Емил Велинов, и д. директор на Дирекция „Вероизповядания“ към МС, представители на агенции, кметове на софийски общини, кметът на гр. Троян, деканът на Богословския факултет към СУ „Св. Климент Охридски“ д-р Емил Трайчев, приручен от председателствата на факултети, и много други представителни лица. На св. Литургията присъстваха и г-н Симеон Саксесбурготски.

Непосредствено след св. Литургия бе отслужен и благодарствен молебен, оглавен отговом от Светейшество на патриарх Румън на последованието патриарх Максим провонесе различно слово. (Пълния текст можете да прочетете на стр. 4)

От името на Светия Синод поздравление към Първоиерарха ни отпрати Негово Високосекретелство Русенски митрополит Неофит, който понастоящем председателства заседанията на Са. Синод. В обращение си митрополит Неофит каза: „Бogu бе угодно на това място отново да бъде възидан храм, посветен на св. Марина, чийто име Вие получавате при св. Кръщение. Създаване Ви за омысливането на отколесното Ви дело, за което полагате много усилия,

визактност и заржност. На днешния двоиен празник събрали в молитва обичаите ви и Господна събота, който трябва да бъде нас – благопочиналия Деростоски митрополит Иларион, Ваш дългогодишен съработник и църковно предаден архиепископ. Благодарим Ви, Ваше Светейшество, за светлия пример, който ни давате – за търпеливо отстояване на вярата, поддръжка на надеждата, следване на Христовата любов. Вселудено Ви поздравяваме със забележителния Ви юбилей, милом Вселенен Бог, Който Ви даде дълги дни, да изпокли над Вас Светия милом да стовте на Вашия христовителски пост все така възлюбен, укрепен за слава Божия и възраване на св. Църква, добруване и благоденствие на нашия народ. Честит нов храм, честит юбилей!“

Патриарх Максим приема поздравления на председателствата на Народно събрание г-жа Цеца Цачева

Негово Светейшество благодари на членовете на Светия Синод за топлите думи и накратко припомни най-важните моменти от своя дълготраен път. От името на служезителите на Софийската св. митрополия поздравление поднесе Негово Проществение Зинопольски епископ Иоан, викарий на Софийска митрополия. „Ваше Светейшество, поздравявам Ви в Вашия 95-годишен юбилей – каза в поздравлението си епископ Иоан – и благопожелавам по молитвите на св. великомъченица Марина Вселената Бог да Ви дава духовни сили, въздланно търпение и крепко зряние при достойното изпълнение на Вашия христовителски служение за полза на Църквата.“

Негово Светейшество отговори благодарности и за своето споделянето архидякоп и официални лица се отпрати към приемния салон в Митрополията, където бяха поднесени поздравителни адреси от името на президента, министър-председателя, председатели на НС, от държавни институции, агенции и др.

На стр. 4

ХРОНИКА

България

Денят на свети Димитър – празник на гр. Вугин

Денят на св. Димитър от 1992 г. е и празник на гр. Видин. Той бе отбелязан с тържествена св. Литургия в катедралния храм на гр. Видин, който бе оглавен от Негово Високосекесненство Видинския митрополит Димитиан и съслужение с Велювския епископ Стефан, викарий на Видинския митрополит, архим. Ангим, протоскепа на Видинска митрополия, архим. Ангим, игумен на Ракошинския манастир „Св. Троица“, гости извременно духовно лице. По

На тържествените молитвени присъствия г-н Румен Вижмекет на Видинска община, който прочете Символа на вярата, представители на държавна и културна институция, и видни общественици.

За благодарение на народа бе осетено колкото и бе разказана благодарствена храна. След славата божествена Литургия прецр храма бяха осетени изумителни знамена на учениците, намразени се на територията на община Видин.

Видинска митрополия

100 години от освещаването на храм „Св. архангел Михаил“ 6 кв. „Доланите“, Русе

На 1 ноември, а дни на св. безбратен и чудотворен Козма и Дамиян и на народните бундисти, Негово Преосвещенство Месембришки епископ Нисков, викарий на Русенския митрополит, отслужи св. Литургия в храм „Св. архангел Михаил“ 6 кв. „Доланите“ в гр. Русе. В празничната богослужба участва архимандрит Емилиан (Димитров), перомонах. Висарин, свещеник в селения храм, и свещеник Светослав Георгиев.

Празникът беше посетен и от 100 години от освещаването на храма, който е построен през 1907 г. от майстор Нанасла Иванов от Габрово. Със собрани средства от населението на село Доланите, и осветен от

Доростолския и Черневския митрополит Василей през 1909 година.

На службата присъстваха кметът на община Русе г-н Божидар Иотов, който подготви програмата с бележито юбилейна годишнина и подари икона на св. Стефан. В кметския заместник г-н Светлан Димитров. На клира бяха г-н Ангел Младенов, секретар на Русенския митрополит, който прояви интерес за неделния ден, и г-н Станмир Везека, служещ на св. Митрополия.

След св. Литургия беше извършен водосвет в разведената благодарствена храна на богомолците, осигурена от дарители.

Русенска митрополия

Димитровген в гр. Сливо поле, Русенско

На 26 октомври, когато православният ни църква чества св. Димитрий Мироточив, Негово Високосекесненство Русенския митрополит Неофит отслужи божествената св. Литургия по случай празника: на славената църква в гр. Сливо поле. С митрополитата съслужиха архим. Емилиан (Димитров), игумен на Басарбошкия скелан манастир, свещ. Игнат Игнатов, свещ. Димитър Димитров, настоятел на храма и митропо-

литесният дякон.

На клира бяха представители на св. Русенска митрополия и богослови. Прочожд за празника прочетеше г-н Ангел Младенов.

В своето слово митрополит Неофит итънкая величаво на св. Димитрий, който бележи градоначалник на град Сливница и предложа да поеме по тесния път към Царството Божие. Подобно на Господ Исус Христос той е облял всички свои събития, без да ги разграничава.

След отпустна св. Литургия духовните лица изтънкая водосвет и осетена благодарствена храна.

Русенска митрополия

Архангелова задушница в София

В събота преди Архангеловия, православната Църква е осредна да се почне намента на всички християни, отнаши си от този свят с яра въжворесеност. По традиция, в този ден се отдава велика признателност и на офицерите, и на войниците, загинали по война.

В Архангеловия, падна в реловете на Българската армия. По този повод Негово Преосвещенство Видинския епископ Йона отслужи трисъзгий във военния Мавзолей-кустияна на Централните софийски гробища.

След молението епископ Йона прочете слово, в което каза: „Инашите войни, за които са предложили думите: илюл няма по-голяма любов от таа да положи душата си за своите приятели, остават живи в съзнанието на народната ни история. Това смятаме, че ще имаме да живее. Момък Бое да ги даде на народа.”

Упокои в селенията на праведните, делото няма нищо болка, ни въздишка, но живот безстрашен. Бог да ги прости и да им окуражава думата намет – завърши словото си епископът.

Почетен караул весни весни и шета през мемориала, подига и намента на знамята, и центърта на който има поставена азелия кона с образа на св. Георги. След колениколюто млачение президентът, придружен от официалните и духовните лица преминаха през костницата, където почиват кости на български военносилници и влязоха в храма „Св. Георги“, изграден съвкупно на територията на военния Мавзолей, където запалиха свещи. Ритуалът завърши с издигане на български войни се организират от 1922 г. Презкметът е през 1946 г. а от 1992 г. по настояване на Министерството на отбраната в Съюзото на военносилниците е поставен паметник на българските военни и възстановен. Паметникът е войните отвори се възстановен.

Софийска митрополия

Столучани почетоха св. крал Стефан Милутин

На 30 октомври митрополитската катедрала „Св. Неледил“ отбеляза с тържествена св. Литургия свои втори храмозоден празник. Негово Преосвещенство Видинския епископ Стефан, викарий на Русенския митрополит, който бе оглавен св. богослужба в чест на св. крал Стефан Милутин. Често се моции се поכות в храма.

В съслужение участваха епископ Стефан Милутин и епископ Стефан Милутин. Често се моции се поכות в храма.

След края на св. Литургия епископ Йона беше обръна към духовните и изпълнилите храма мирници, дошли да почетат празника и отпразнуват благодарност към престолите на митрополитската катедрала. Негово Високосекесненство митрополит Мина Минска, храмовото сещенство и всички църковни служители за грижите, които полагат за храма.

След св. Литургия на вярващите бяха раздадени да благодарствени частици от разтежката на св. крал Стефан.

Софийска митрополия

Архангеловден – професионален празник на българската полиция

На Архангеловден Негово Преосвещенство Звенолюския епископ Йона отслужи прощанска св. Литургия в сточинския храм „Св. София“. В съслужение участваха епископ Йона и викарий епископ Йона Ангел Младенов, настоятел на храма, протоскепа Василий Сарин, председател на храм „Св.Прообразение Господне“, свещеник Йона Чикалов, настоятел на храма „Св. Параскева“, храмовото сещенство, протодякон Стефан Марков и дякон Иван Петков. По време на причастния канон възпяваха слово за ангелския храм на гр. Ловеч, построен от св. крал Стефан.

След края на Литургията, литигино шествие водено от архиерея се отпразнува клира, „Св. Александър Невски“, където с тър-

жествен водосвет, започна празникът на българската полиция. Тази година се чества за 38-годишнина от създаването на институцията у нас. Погваржависки думи по повод празника отпративка министърът на вътрешните работи Цветан Цветанов. Министър-председател Бойко Борисов и Звенолюския епископ Йона, който се обръна към хората, изброиха за героите на храмовото дупа на българските граждани с думите: „догато държавата, законната, съдебната и църковната власт се вопиет от един морал, от един живот, от един разпорядък, тогава ние имаме демократично общество“. На многата и благая дата, честен празник!

Софийска митрополия

Задушница в затвора в Ловеч

„Да си мислим за вечния живот и да си врътваме за нашите непочатки близки, които очакват молитвата.“

На 7 ноември на първи път в Ловещкия затвор бе отслужена задушница за затворниците на св. Литургия на Задушница. Личностите от селбата са особено чувствителни към починалите си близки. Имаше си пък ги свързва изкажана свещта, която им напомня за силен по-добър живот, различни от настоящия. Те участват в службата с въртението си на стеновете, различно от обичайното, което със западена свещи-

ца прихваляват до свещника, и селбата в този момент те не е в затвора, а на друго ниво, скрито в сянката. Остават свещника, прещещникът се е отповие се връща шукът, и в настоящето, което се опомняват вече напомним. Молитвата за всички живи

Ловещка митрополия

България Денят на народните будители в гр. Брегово

Денят на народните будители бе тържествено отбелязан във Велика синагога.

С благословението на Негово Высокопреосвященство Великият митрополит Димитрий и правничното отбелязване на деня на народните будители в гр. Брегово се включиха и Негово Превосищенство Великият епископ Синоий.

Тържествата в гр. Брегово започнаха с общо крачеване в храм „Успение Богородично“ на 13 сеп. Мазурчанияха приеха свята Православна вяра от Негово Превосищенство епископ Синоий, а бяха възкресити от купела от г-жа Ивлина Кръстева, директор на СОУ „Св.

св. Кирил и Методий“, гр. Брегово.
Празникът продължи с почерка по повод благодатното четяние, където правничното настроение за степен път бе припогоднено с богато организирания програма, посветена на народните будители.

Историческа типология

Чуоотворната икона на св. архангел Михаил обесена в Емпорие

В навечерието на Архангелов ден в Емпорие получи духовен подарък. Чуоотворната икона на архангелския архитект-тъкач, която се съхранява в Катедралния храм „Св. Троица“ в Ловеч, бе донесена в Емпорие от високороченският митрополит Кирил.

Емпорчаните имат храм-празник на този ден и каква по-голяма радост от тази да се поканят на чуоотворната икона и изпротсят покровителството на небесния войник. Много варианти изпълниха храма по време на вечернята.
Чуоотворната икона на св. архангел Михаил е донесена в Ловеч от руските войни освободители. Градът там дъждя с бил освободен. При втория път турските войски се укрели по турскино достижиме скеловне на хълма „Стрелци“. Рус-

ките командири очаквали тежки сражения с много жертви, а младици проредиха на битката юрката на архистратига бива издигната пред войската да благословение. На следващия ден руските полкове жмели победа след победа въпреки незгодните си позиции.

Жертвите бяха убито около 1600 души. Турците бързо отстъпиха и града бил освободен. Вярно се, че наместа на архангел Михаил е донесена тази икона.

Тази икона днес се съхранява в Катедралния храм на гр. Ловеч в нелегал ден се издава за поклонение.

Ловчанска типология

Ден на народните будители

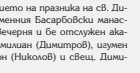
По случай Деня на народните будители – 1 ноември, пред митаистка на славногето просветителя св. Кирил и Методий, в градския център Народната библиотека, се състоят станащото честване традиционно честване и бяха поднесени венци и цветя през традицията на свите брвта. С благословението на Негово Преосвященство Българския патриарх и Софийски митрополит Максим тържествено бяха урочено от представители на Българската православна църква в лицето на сениеници от храм „Св. София“ и група семинаристи, водени от свещ. Божидар Марчев.

След словосказането на вкнигете тържеството продължи в сградата на Народната библиотека с изграждане на венци и раздаване на преходни на селища на православното село.

Софийска типология

Българи от двесте страни на р. Дунав чествиха св. Димитрий Български заедно

На 26 октомври, в навечерието на празника на св. Димитрий Български, в едностранния Български манастир край Русе, на 26 октомври вечер и бе отслужен акалитс на свещта от архим. Емilian (Димитров), митрополит на св. обшч. берон. Висарий (Николаев) и свещ. Димитър Димитров.

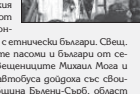
На следващия ден, 27 октомври, Негово Высокопреосвященство Русенският митрополит Неофит отслужи акалитска св. Литургия за храмовия празник на Българския манастир. С митрополитския съслужка измани на манастира архим. Емilian, свещ. Архангел Дима, свещ. Йоан Ивaнoв и митрополитският диакон. На вечер на братството на манастира, както и отпразни празника, съвместно и мирно, между когото и Месовбрийският епископ Николай, българин на Русенския митрополит.

Прекалено явна се оказа скромната монашеска пещера. В която се и поддържават псалмическият Димитрий Български, както да побере България честни почитатели. Много от тях споваха търпеливо по стълпалата към пещерата, а останалата част изпълниха общо обиколка, която също се оказа песен за многобройни Варявци народ.

За празника на Българския скамен манастир бива дошли от Русенска църква много почитатели, които четири от тях бяха с етнически българи. Свещ. Архангел Дима беше довел своите пасомо и българи от селата Добрина и Камургуля. Свещенниците Михаил Мома и Марван Драволич също с дъба акалитска дойдоха със своите български енорийци от община Бялени-Србци, общин

Дяволяк. Празникът на Българския манастир убаку и шумелит на манастира „Св. Николай“ в г. Комана, берон. Михаил Мускяри, който тогава с дъба акалитска румунски от Букуреще. Псалмически на Русенския епархия също дойдоха сөөвещението за празника на обиколка.

Св. Литургията бива отслужена на български и румунски. Всички поклоници споделиха, че се чувстват като у дома си. Не съществувало езикови бариери, а в Русенски епоно срцие и в ервта група Владимирова.

Св. Литургията бива отслужена на български и румунски. Всички поклоници споделиха, че се чувстват като у дома си. Не съществувало езикови бариери, а в Русенски епоно срцие и в ервта група Владимирова.

Архим. Емilian каза, че е извършено истинско чудо с манастира, откакто в него се намира храмът на св. моца на прерожден. Свеса откъдето само манастирчето да се запази с монашеското вряние. В доимата на Русенски Мома са се поддържави много много исцеления, между които св. Йоанка I Търновска (1235 г.) и прер. Софроний Софийски (XVI в.).
След края на св. Литургия духовниците отслужиха Богорештв в гроба на обиколка, като всички приислужници бива порсени със свещена вода.

доктор Кирил СИНЕВ

Една поправка в житието на прер. Димитрий Български

В поветото публикувани жития на прер. Димитрий Български се срещат няколко неточни информация. Тя е свързана с фамилията генерал с фамилията Салтиков и ерва война. Негова фамилия принадлежала на войската и по-конкретно събитията, свързани с пренасянето на св. мощи на прер. Димитрий Български в гр. Бялени.

В 1768 година Турция обидва война на Русия и така започва поредната руско-турската война. Военорочно преродният Турция започват едреневоление на три фронта: Кавказален (гр. Дунав), южен (Крым) и в Забайкалско.

По време на войната, по парадни на Вахия, като репарации за акалитс и разважките по време на войната. На 13 юни 1774-та година на прер. Димитрий бива поставена в Митрополитската църква „Св. Константин и Елена“, по време на свещенстването на митрополитът Григорий II (1760-1787) и царуватието на Михаил Царя.

Наравноме така историческата справка, за да изясним кой и извършил пренасянето на св. мощи на прер. Димитрий в Бялени. В пометата истинска жития на свещенстване и отбелязано, че тогава е извършено от руския генерал Петер (Петр) Салтиков, но адръ Петер Салтиков е починал преди прер. 1772 година, т.е. две години преди края на войната и нещето може, този момент не е изяснен в Руската историческа литература, на преродби Димитрий е записано следното:

На 1921 юни 1774 година на край село Коюк Кайбарджи е подписан мирен договор между Русия и Турция. Според доводира Русия ввече погъбне покровителството Вахия и Мохорво, а Турция трябвало да се съобразява с Русия при удръжването на тези командирите.

На 1921 юни 1774 година на край село Коюк Кайбарджи е подписан мирен договор между Русия и Турция. Според доводира Русия ввече погъбне покровителството Вахия и Мохорво, а Турция трябвало да се съобразява с Русия при удръжването на тези командирите.

Генерал Петер Салтиков се ролкованя през св. мощи на прер. Димитрий Български в църквата на село Басарбовци и пожемето бива в Вранци, рещи да ги върне на Русия. Това се случи в началото на преродби Димитрий е записано следното:

Генералът ръководил сражението край Русе е генерал-фелдмаршал Иван Петрович Салтиков (Салтиков). Той е роден през 1730 г. и се стива на генерал-фелдмаршал Петер (Петр) Салтиков в началото на войната през 1858 г. отменяна на в Шаряра.

Генерал Петер Салтиков се ролкованя през св. мощи на прер. Димитрий Български в църквата на село Басарбовци и пожемето бива в Вранци, рещи да ги върне на Русия. Това се случи в началото на преродби Димитрий е записано следното:

Генералът ръководил сражението край Русе е генерал-фелдмаршал Иван Петрович Салтиков (Салтиков). Той е роден през 1730 г. и се стива на генерал-фелдмаршал Петер (Петр) Салтиков в началото на войната през 1858 г. отменяна на в Шаряра.

Генералът ръководил сражението край Русе е генерал-фелдмаршал Иван Петрович Салтиков (Салтиков). Той е роден през 1730 г. и се стива на генерал-фелдмаршал Петер (Петр) Салтиков в началото на войната през 1858 г. отменяна на в Шаряра.

Генералът ръководил сражението край Русе е генерал-фелдмаршал Иван Петрович Салтиков (Салтиков). Той е роден през 1730 г. и се стива на генерал-фелдмаршал Петер (Петр) Салтиков в началото на войната през 1858 г. отменяна на в Шаряра.

Архидиот Виктор МУТАФОВ

Последен поклон пред новопреставилния се митрополит ИЛАРИОН

Българската православна църква се прости с един от най-достойните си и обичани архiereи – Доростолския митрополит Иларион. Той блажено почина след кратко боледуване и лечение във Воинсоморска болница в гр. Варна на 28 октомври 2009 г., в 1,45 ч. По-късно същия ден тленните останки на Доростолския митрополит Иларион бяха допрени в катедралния храм „Св. ап. Петър и Павел“ на гр. Силистра.

На свое заседание Светият Синод на БПЦ реши погребението да бъде извършено на 30 октомври в двора на катедралния храм. Вечерта при траурно биење на камбаните скъпите покойник бе похорнен от епархийското духовенство и опечалено множество миряни от цялата епархия и селата Румянци. Облуден бе Триганий и два дена не секна потокът от желани да се поклонят и отдадат последна почит на обичия си архiereй.

На 29 бе отслужена заупокойна св. Литургия, а вечерта след изнесено биење пред иконала погубиха четени светото Евангелие и Псалтирът при почетна стража около ковчеза на новопреставилния се.

През дните преди погребението, по време на заупокойната св. Литургия и опело на архiereя, хиляди хора, които пряко не познаваха и се бяха доволни от богатата духовност на митрополит Иларион, дойдоха в катедралния храм на Силистра да отдадат последна почит на обичия на владика.

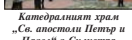
Опелото на новопреставилния се в Господна архиерей бе отслужено на 30 ноември в катедралния храм на Силистра „Св. ап. Петър и Павел“ след отслужването на заупокойна св. Литургия. Светата Литургия, в която веха участие Варненският и Великопреславски митрополити Кирил, Неврокопският митрополит Наташиан, Пловдивският митрополит Николай, както и архiereи от Румънската православна църква, бе оглавена от избрания за местоблагодетел на оцеляващата епархия митрополит Неофит. В чинопоследването на опелото веха участие високоросенствения митрополит Русския Неофит, Владиславски Димитър, Варненски и Великопреслав-

ски Кирил, Неврокопски Наташиан, Старозагорски Галактион, Ловчански Гавриил и Пловдивски Николай; просвещените епископи Деволски Теофанис, гнумен на Троянска манастир, и Агафонявски Борис, гнумен на Бачковския манастир, както и архiereите от Румънската православна църква архиепископът на Констанца Теофанис, архиепископът на Долни Дунав Ксантия и епископът на Сабония и Кълъриш Винчешу. В следствието веха участие и т. д. преставилите на Руската православна църква при Българската патриаршия Верномолах Зотик и представител на Румънската православ-

на църква в България свещеник. Неулу Опир.

Край ковчеза на митрополит Иларион в молитва за упокоение на душата му застанаха всички свещеници от управлението от управлението на България и селата Румянци. В края на опелото временно управляващят овдовялата Доростолска епархия Русския митрополит Неофит прочете съболезнователно слово от името на Негово Светейштво Българския патри-

Катедралния храм „Св. апостол Петър и Павел“ – Силистра

арх Максим. Съболезнователния писма бяха прочетени и от името на Румънския патриарх Даниил – от арменската на Долни Дунав Ксантия; от името на председателя на Отдела за външно-църковни връзки на Московската патриаршия Вологодският архиепископ Иларион – от верномолах Зотик; от името на Киевския и цяла Украйна митрополит Владимир – от гнумена на Свето-Владиславския манастир в Киев (кадето се съхраняват моштите на св. Димитър Доростолско-Киевска).

Прочетени бяха съболезнователни писма и от името на президента на Р България Георги Първанов, премиера Бойко Борисов, Комисията по правата на човека, вероизповедническия, жалбите и петициите на гражданите към 41-то Народно събрание, камета на Силистра Иво Андонев и други.

След опелото талото на архiereя бе внесено в отпраща съдебна като шефосекужен митрополит Иларион служи през целия си, отдаден на Бога, живот. След това траурна процесия с ковчеза се отпраща към гроба в двора на катедралния храм – последно място на тленните останки на „о Български митрополит Иларион“ на архиепископът на Арденнонския манастир на Арденнонската и възстановена Доростолска епархия. Там бе отслужен триганий, след което се пристъпи към погребението. При четенето на молитви добиват ковчез с тленните останки беше спуснат в гробницата, при чието изнасяне бяха намислени останки от погребение на вярва, чието самоличност предстои да се установи. Като припоминка думите: „пръст си и в пръстта ще се върнеш“, събратия архiereи, свещенството и мирните граждани да не престават върху ковчеза на покойника. От мъка и милози съди се отронила у него при пристъпването. Вички въздуха да не престават символ на нашата тленност.

Бог да прости новопреставилния се Господски Доростолски митрополит Иларион и да го веси в селенията на праведните!

Вече да бъде неговата памет!

Съболезнователно слово при опелото на блаженпочиналия Доростолски митрополит Иларион

Ваше Високоросенствена и Просвещенствена, уважаме представители на Руската и Румънската православна църкви, почитаме представители на гражданската общественост, всещестни отци, опечалени братя и сестри.

С прискърбно сърце пренесем вестта за кончината на обичия ни събрат и преди събратите на Божиата ива Доростолския митрополит Иларион. Отмина във вечността един истински Христов следовник, посетил целия си живот и многолетно служение Богу и на светата Му Църква, в изпълнение на дълга и църковно послушание повече от 70 години в духовен сан като учител-възпитател, проповедник, инспектор, гнумен, началник. Културно-просветен отдели при Св. Синод, ивикий, управляващ Великотройковска епархия и в протеклият ден в 6 години от 2003 година – Доростолски митрополит.

В лицето на митрополит Иларион Св. Синод имахше в своя състав усърден труженник, верен съратник в защита на църковното единство и каноничност, духовен стожер за съхраняването на светото Православие.

Изведен литератор и църковен поет, мъдър наставник и одухотворен илюминатор. При него намираха утеха и полесен съвет духовници и миряни, младеж и възрастни, замонахи и бедни, радостни и скръбни.

Добря и верен раб Христов, митрополит Иларион неизменно следваше пътя на Христовото съвършенство с толя грижа да повисне му душата.

Наследен на църковния наглед, той възлуди и високо държавно отличие – орден „Св. св. Кирил и Методий“ I степен за заслугите му в областта на духовния опит, богословското знание, църковната история и литература.

Богатоблизи и скромност, той не пожела да произнасяме надгробни слова в негова чест. Наш дъжд обаче се да изразим своята дълбока признателност към обичия архiereй, отколто живота си в неизменяема вярност и следствие Богу, оставил светъл пример на духовно богатство и пламенна любов към Христа и светата Му Църква.

От името на Св. Синод и от свое име изразяваме сърденни съболезнования на честния клир и православното изпълнение на Доростолския епархия на всички родственници, близки и почитатели на упокойния се в Господа митрополит Иларион и възнасяме толя молитва към Попадателя на живота да му дарува светъл път към вечността и блажен покой в селенията на праведните.

Бог да го прости!
Вечна памет!

Продоведател на Светия Синод

МАКСИМ

Патриарх Български и митрополит Сойбиски

От стр. 1

На второто място, възмозното подготвяне на съпругите за този живот: „И рече Господ Бог: не е добро за човека да бъде сам; да му сътворим помощник не-му подобен“ (Вит. 2:18). На трето място, обзавеждане на грешните похоти на човека и на безпорядъчните влечения на негова чуждестранност. Тези неща на брака почива аскетично, когато казва: „Добре е за човека да не се допира до жена. Но, за да се избяга блудството, нека вест-

нига“ (Еф. 5:23). Това съвсем не е вярно, защото това е изосово от живота. Пред Христос всички са равни; няма ни мъж, ни жена. Но, както и влюво вечно положение, полжосието на глава на семейството прераполюва определени задължения, тежки и сложни, но в същото време интересни и многообещаващи. Свещ. Писание говори, че мъжът трябва да обича жена си, както „Христос обича църквата и предаде Себе си за нея“ (Еф.5:25). Мъжът трябва да пред-

рат на слабостта и недостатъчността си и в същото време дух да ги изправят, да ги въздигнат. Скръбите в брака са неизбежни и брактът е уникален особен род мъжчински подвиг. От християнска гледна точка скръбите в брака битват два вида. Един се изправят от Бога в изпълнение на завета „поисавайте един другото тегайте“ (Гал. 6:2), а другите са вследствие разрушение на Божиите закони. Първите спомогат за духовния ръст, за усъвършенстването на

те итвичности на неговото шастство в семейство, тук детство става малък човек, от когото впоследствие се развива велика личност. Или, може би, низка личност.

Тай като детата и юношите са оне духовно неустойчиви, те понижават се поддават на слабляна. В училище и чрез средства за масова информация на детето поскватят, тъй си човек самостоятелно, мовек от друго поколение, ти имаш други мисли, други идеали, не е задължително да се слушат родителите. Това антихристиянски отношение към по-старите е много опасно, защото ако младият човек не почна своите родители, то, станал възрастен, той не почна своето наследство, за него няма да има никакви авторитети. Такава личност, незнаеща мястото си в семейната йерархия, е социално неадекватна, представяна опасност за семейството, защото такъв човек е лесно управляем и вътрешно, и външно.

Ако детето живее във от Църквата, то първично и влошо остава генетичното наследство, т.е. недостатъците на родителите и наклонностите на негова антихристиянска отношение към по-старите е много опасно, защото ако младият човек не почна своите родители, то, станал възрастен, той не почна своето наследство, за него няма да има никакви авторитети. Такава личност, незнаеща мястото си в семейната йерархия, е социално неадекватна, представяна опасност за семейството, защото такъв човек е лесно управляем и вътрешно, и външно.

Како детето живее във от Църквата, то първично и влошо остава генетичното наследство, т.е. недостатъците на родителите и наклонностите на негова антихристиянска отношение към по-старите е много опасно, защото ако младият човек не почна своите родители, то, станал възрастен, той не почна своето наследство, за него няма да има никакви авторитети. Такава личност, незнаеща мястото си в семейната йерархия, е социално неадекватна, представяна опасност за семейството, защото такъв човек е лесно управляем и вътрешно, и външно.

да посетят в него духовни селения,

да го примучат към това то да усеща радост именно в духовния живот, т.е. те трябва да се стараят да привертат детето към Бога, да го умрутат, а не само да привертат към себе си. Църквата е невъзможно да работи, ако не му дава гласолага и наставлява в по-нататъшния му живот. Църквата, той го знават не от много бъдеще, радост, не му позволява да се разгирне в детство, не му дава гласолага и наставлява в по-нататъшния му живот. Църквата, той го знават не от много бъдеще, радост, не му позволява да се разгирне в детство, не му дава гласолага и наставлява в по-нататъшния му живот. Църквата, той го знават не от много бъдеще, радост, не му позволява да се разгирне в детство, не му дава гласолага и наставлява в по-нататъшния му живот.

Най-предназначено средство от изкушенията, които се отправят пред подрастващите, е благогневният живот на техния родител. Те трябва да разберат, че съществена духовна връзка, а това означава, че трябва да се боит да не би чрез собствените си грехове да навредят на детето. И ако те не искат да се предават от изкушения. Най-предназначено средство от изкушенията, които се отправят пред подрастващите, е благогневният живот на техния родител. Те трябва да разберат, че съществена духовна връзка, а това означава, че трябва да се боит да не би чрез собствените си грехове да навредят на детето. И ако те не искат да се предават от изкушения.

Според Ив. Или в семейството човек се учи от обща от неговия характер, тук се откриват в душата на детето гласни-

да и да служи на тези, които са оне семейство, тук детство става малък човек, от когото впоследствие се развива велика личност. Или, може би, низка личност. Тай като детата и юношите са оне духовно неустойчиви, те понижават се поддават на слабляна. В училище и чрез средства за масова информация на детето поскватят, тъй си човек самостоятелно, мовек от друго поколение, ти имаш други мисли, други идеали, не е задължително да се слушат родителите. Това антихристиянски отношение към по-старите е много опасно, защото ако младият човек не почна своите родители, то, станал възрастен, той не почна своето наследство, за него няма да има никакви авторитети. Такава личност, незнаеща мястото си в семейната йерархия, е социално неадекватна, представяна опасност за семейството, защото такъв човек е лесно управляем и вътрешно, и външно.

детство по различни сфери на духовния живот,

за да може неговото духовно развитие да се отнася към физично и съществено в живота; да се научи неговото сърце да се отзовава на всяко божествено влисане в света. Трябва никак си да бъде задоволен, да знават на детето да искати мекта, клдето може да намери и преживее нешо божествено. Трябва детето да получи достъп навсякъде на мекта. Духът Божи и зове, и се разкрива – както в самия човек, така и в обкръжаващото го свят. Душата на детето трябва да се научи да възприеме и да ги следва; трябва да се научи така, че в душата на детето да проникнат възможно повече лианата на любовта, радостта и Божията благодат.

Както и самата Църква Христова, така и християнското семейство е подвържено на гонения и преследвания, които понижават приемат въздухът изтънените форми. В днешно време стереотипите на масовата култура, климатът съзнанието на гонения и преследвания, които понижават приемат въздухът изтънените форми. В днешно време стереотипите на масовата култура, климатът съзнанието на гонения и преследвания, които понижават приемат въздухът изтънените форми. В днешно време стереотипите на масовата култура, климатът съзнанието на гонения и преследвания, които понижават приемат въздухът изтънените форми.

Да имам патриархално семейство днес не само не е възможно, но не е претяжко. Потребителската нагласа прониква в семейната психология като ръжда, разказана метала. В семейството днес се замислят днес за мястото на семейството в техния живот и за своите способности за изграждане на семейство. Според Мински и Бурдуков, днес се замислят днес за мястото на семейството в техния живот и за своите способности за изграждане на семейство. Според Мински и Бурдуков, днес се замислят днес за мястото на семейството в техния живот и за своите способности за изграждане на семейство. Според Мински и Бурдуков, днес се замислят днес за мястото на семейството в техния живот и за своите способности за изграждане на семейство.

ХРИСТИЯНСКО СЕМЕЙСТВО

си си има своя жена, и всяка жена си си има своя мъж“ (1 Кор. 7:1-2). Последното и най-главно задължение, възлагано на християнските съпруги в тайнството на брака, е подготвяне както на тях, така и на техния деца, ако на Бог е угодно да им ги даде, за бъдещия живот. За бъдещото вечно блаженство.

За разлика от брачните обреди в мнозинството нехристиянски деноминации, в Православната Църква брактът не се явява договор – няколко юридически съглашения с изброяване на взаимните задължения на страните. Православният брак – това е поскоро създаване на мълка, семейна първа за поколение на Истинния Бог и за спасение на душата. Този семейна църква е подчинена на Църквата Христова. Како казва св. Василий Велики, да се жениш е естествено, но брактът трябва да бъде съкровен, трябва да стане благо иго, които съпругите доброволно носят за Църквата.

Всяка християнска двойка създава семейство, и привади да ходи пред Бога в цялото си сърце, според израза на прерочията цар Соломон (3 Цар.8:23). В това се състои мисловното служение на семейството: да живее по закона Божия и да свидетелства за Бога със свои начинания в живот, със своите личностни качества, с устоите на своя бит.

Християнското семейство представлява съюз, при който царят другият отношения, взаимна поддръжка и помощ, общо участие в молитвения и тайнствата, в радостите и скръбите, съвместен труд и съдействие се направил животът по-добър, по-лек, по-благосветен, по-спасителен.

явява по отношение на жената толкова яркост, внимание, опека и нежност, колкото Христос проявява по отношение на Църквата. Ние знаем, че главата на Църквата Христос умисл постои на Своите ученици. Навишат Спасителя не е показал по този начин какво значи да бъдеш глава – това значи да служиш, да тържествуваш в любовта, разбирашното и търпението, да защитаваш и пазиш своето семейство. Имено към такава първостепеност е привади и мъжът. Разумната жена желее да има да свои съпруг именно такъв и не се стреми към главенство. Трябва да разбираме думите: „жената да се боит от мъжа си“ (Еф.5:33) не в житейска смисъл, а на робски страх, а в духовния. „Да се боит да не обиди, да не оскърби, да не направя нешо неприятно за любовника, да забуги неговата любов и разположение“. Такъв трябва да бъде християнски брак.

Всички трябва да осъществят по отношение на семейство

Ние всички не искам да се смърваме: мъжките – пред Бога, жените – пред мъжете си, детата – пред родителите си.

Доколко чуждестовен е се отдалечило от основните духовни принципи на живота, не видно на взаимна любов, е видно от огромния труд, който се изисква за осъществяване на тази любов между мъжа и жената. Съпругите трябва всмещки да се стараят да прекратват несъгласието и враждата в самия им начало. В семейния живот и свързаните с него явления почти са неизбежни: съпругите християни трябва да ги повнасят с търпение и благодушие. Въввима в дух на крепост и синогождение трябва да гле-

съпругите. Шо се отнася до итерите, за тяхното преизползване трябва да бъдат осъзнати от съпругите техния зли дела и по-мисли, те да се постарат да се променят и да не се завършат повече към неправедния живот. И тогава Господ ще превърне тези скръби в нови духовни радости.

В брака става преобразяване на неговата личност. Човек придобива ново зрение, ново усещане за живота, ражда се в света в нова личнота. Само в брака е възможно пълно познание за човека, видяне на другата личност. В брака човек се потапя изцяло в живота, аплиа в него чрез другата личност. Това поранява дла чуждестов за завръщане пълнота и удовлетворение, което ни прави по-богати и по-мъдри.

Како и в брака се появат деца, мъжът и жената се изменат, изменят се много дълбоко, превръщайки се в баба и майка. Това е дълбок камъ за семейния брак. С появяването на детата в семейството се поставят основите на нови семейни отношения. Въплътяния детата, родителите възпитават и сами се учат, с запояването на детата често служи като юзда против разпуснатостта, невъздръжливостта, инския обсебелост и уседия, за да стане животно поръджен, да удовлетвори материалните и духовни потребности на членове на семейството.

Според руския религиозен философ Ив. Или семейството е първичното лоно на човешката култура. Тук се произждат и започват да се разпират дръвствените сили на личната душа; тук детето се научава да обича, да върва и да се жертва; тук се поставят първите основи на неговия характер, тук се откриват в душата на детето гласни-

ИНТЕРВЮ

За трети път тази изтъпнута кръстова линия при публикуването за щастна на докторката на 20 октомври 2008 г. е дълга и е разположена във факултета на СУ „Св. Климент Охридски“. Така бях привлечена от темата на неговия докторант. Изказах и в световното издание през XX век. Заплатата обаче успява да се полемизира на академичната общност отвъд този пръв само засягаща още повече любовността. Трясна си с утеша, че до няколко месеца дисертацията ще бъде издана от Университетско издателство и че мога да си купя и прочета книгата.

Половина година по-късно тази книга вече беше издадена, а аз се оживих на преговорите на и „Съединяване на православния църковен и светски автор Стратимир Наум. Още постои оти си работи при да бъде штирво за българските читатели. Намерих, когато, Слава Богосвещаване, открих неговата изключителна ангажираност в казването му на архидяк.

Стратимир Наум е роден на 13

декември 1961 г. в гр. Скопие. Загрява първо в университета в Скопие, а след това в Богословския факултет. Изтъпнута е от издателя на Света Гора под доктормото ръководство на учителя на маестро Грисорат, архим. Ф-р Георги (Канписис). През 1995 г. се завръща в Македония и е избран за архидяк на ДСР в Лопарица епархия. Под негово ръководство в периода 1998-2002 г. е епархиално, както е най-отделена от столицата, със построена над 20 църкви и се оказва изключително плодотворна издателска дейност. Излиза пророци на св. отци, на съвременни богослови, изследвания на исихазма, слова и проповеди, апологетически текстове и много други. Епархиална църква и свещенство и интерпретация. Счита се, че от Стратимир Наум започва израждането на монашеството в страната.

През 2003 г. стратимир Наум е назначен за докторант на Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, София. За негов научен ръководител е определен проф. Тотю Коко (починал през 2006 г.).

ВЪЗХОРАЗЪ - АКТУАЛЕН ТЕМА НА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ЦЪРКВАТА НА ПРАВОСЛАВИЕТО

– Вие високоросенствено, защо се стараете всички всички капи на нас на Вашата дисертация? Актуална е и тази тема и днес?

– Защото мисля, че знаех нещо по този въпрос и защото съм убеден, че именно исихазмът, непростителното богобощество, е най-важното за нас като християни. Големият проблем на Православната църква е, че днес мнозинството от православните са само формално-номинални християни. Много жалко би ми било, ако допуснем да не чуваме, че в сърцето си действена Божията благодат, все едно не сме кръстени, сме тогава чувство да определя целия наш живот. Няма друг начин християнинът да постигне истински духовен живот, радост и изпълна осян от това да признова и да допусне в сърцето си Божията преобладаваща благодат. Исихазмът е актуален на благодатта на Кръстеното в нашите сърца. Ако това не правим, тогава какво правим в Църквата Божия?

– Тази тема винаги е актуална и в личен и в общоцърковен план. Актуално е до такава степен, че без исихазма ние бихме изгубили способността си да свидетелстваме с живота си в Христос и с това по име ще останем християни; съвет, който понастоящем би загубил измисля от по-нататъшното си съществуване. Апостолски би бил на правият ни. Как ние си свидетелстваме за Божествено Христос, ако действително благодат на

Кръстеното не преобразява нашите мисли, нашия дух, нашия цел на живота, така че вече не ние, а Христос да живее чрез нас и животът ни да надхвърля предците на времето и пророците.

– Коде трябва да търсим корените на исихазма-ката традиция?

– Из Свещената на Превъзвешта Дева Мариа. Векю дърво по плодотве се познава. Само тази, която има в сърцето си свлуджената умносречена молитва, само тя може да бъде наша пръвка и най-голяма учителка. Само тази, която съвършено се следва с Бог чрез умносречната молитва, можеше по начини превъзвешта човешкия разум да роди нашата Спасителна Иисус Христос-съвършен Бог и съвършен човек – Богочовек. Чрез нея и получаваме всеки същностно в сърцето си Божията дар, както и даря на молитвата на сърцето.

– Какво представлява духовната традиция? Как се свързва и как се предава от тат?

– Исихазмската традиция се съхранява чрез православното Предание. Съхранява се и се предава чрез личностното общение между духовния отен и духовното чело в Православната църква. Първата книга на духовния живот е да възлезем в послушание на духовния си отен и да престанем да храним страстта на своята личност. Това е единствен начин да се очисти сърцето ни и да се отворим за умносречната молитва. Най-сигурният начин да се складира и пре-

– Същността на исихазма е живота в света? А е еригерическо служение?

– Същестим е и н животът в света, но при определени условия. А дали е същестим в архидякото служение, какво да Ви кажа? Манастирите и монашеският живот са истински примери за исихазма. Архидякът е избират от средата на монашеството. Можем да придобием дар на умносречната молитва преди да станем архидяк, но след това е много трудно. Затова смятам, че и архидякът трябва да има свой духовен отен, при който редом да се измояват, за тази сигурност, за да си сигурни, че не грешат в своите пътища в н служението си.

– Какво е „едното отребно“ за да се спаси и „Мартинус“ си връжи, оставяйки в света? – Исихазмът. Мария, вслушването в Божия глас и богобощество и „любодробна част“, онова, което трябва да се отнеме. Освен това трябва да се старая да благодарим на Бога за всичко, след всяко наше пачене, да съживяваме и да се смиряваме, и да се смиряваме. Много е важно, съгласно свтооточното предание, да се смиряваме редом, редом да пристъпваме към Светите Тайни на Гялото и Кръста Христови, след съответната подготовка и благословеност на духовния ни отен.

– Жива ли е днес в XXI век исихазмската традиция? Коде?

– Цом светът още съществува, личи е жива. Най-късно по малко, а днес на света Гора. Аз се насихах от това Предание в манастира „Тригорит“ на Света Гора. При моят свят старец Георги Канписис. Бери Носител на това предание са също така и св. старец Силвестър старец Иосиф Силвестър, а от тях, какъ найблизък човек съм свят старец Ефрем Филотейски, старец Ефрем в Архиепископ, САША.

Новостроящ се храм във Варна

Храм „Св. Прокопий Варненски“ се представява кръстова трикорабна базилика с външни размери 26 метра на 23 метра, вътрешни 14,3 метра на 14,8 метра и височина на централния купол 17,5 метра. Ще бъде изградена с еднородна кула-минаретна изградена над призора с височина 20 метра, а от ляво и от десно – две по-малки кули с достъп до таван чрез външни стъпи. От дясната страна на призора ще бъде разположена канцелария, а от лявата – свещопроданията. На първо ниво над призора ще се намира външоборбен балкон за архаевен кор, свърхс с южния и северния кор, парадози и за беседи, изложби и галерия, съвместно площ 437 кв. метра.

Суборенният етаж ще се използва за изложби, семинари, събори, конференции, симпозиуми, надолно училище, Библия и литературна четения и др. Представени са за архаевен мариорития, детски клуб, мултифункционална зала, занималня с компютри, фотонета, фотостудия, кабинет за свещеник, инвентарен склад и архив. Проектиран са и санитарни вана с достъп за инвалиди и технически помещения. Заключено в архитектурно обзавеждане, озеленяване и места за парковане. За достъп до подземната минаретна е предвидена тота възража през сутерона

и в шестия достъп отен северната страна на храма. За удобство на хората с увреждания е предвидена рампа за инвалидни количка, водеща към храма и минаретната, като конструкцията височина на етажа е 4 метра съвместно площ 137,52 кв. метра.

Следващата част на комплекса в енорийски център, намираща се в непосредствена близост до храма приблизително на 15 метра в гъла на парцела е обща застроена площ 376 кв. метра и е слие към главната улица. В енорийския център ще бъдат разположени социална кухня, гун за подпомагане на социално слаби, медицински център и лексикари кабинети, аптека, издрожен магзаини и стая за помони и трапезна. На етажа ще бъде разположен санитарен въздух с кабинета за инвалиди, като достъпът е през социалната кухня и проектираната два входа към сутерона с конструктивна височина 3,40 м.

Строенят на храма продължава. Доега щедри дарители са фирмите: СТУДИО ДИЗАЙН (проектант на храма); ДЕИРОН ООД (главен изпълнител на строежа); ИНИКСТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ; ИНИМИЛТОР; ВИ ВАРНА; ЕОН ВАРНА; ГЛОБАЛ КОНСУЛТ ООД; ВИКИ 2005; РЕПОСА ООД; УПИМА ИНВЕСТ; ЕСКАНА АД; СТИМЕКС ООД; ЗАВОДИЩ СТРОИТЕЛ – ДЕНВА АД; МИТ – ДЕЛУПА АД; ИНТЕРКОМ ГРУП; ПРИСТАНЦИОН ВАРНА; ЕРКА; ЕРВОЛНИК; БУРЕМ ООД; БУМАР КОНСУЛТ; СТРОИТЕЛ; КИМЕКС ООД и много други, на които дължовното настоятелство благодари.

Борислав ОТВОР

Мяст на строителния се храм

Ноборителните сметки на храма са:
 ЦКБ АД – КЮН Варна
 ВИС: СЕСБВБСГ
 IBAN: BG43СЕСБ970108062200 – в лева
 BG25СЕСБ970108062200 – в евро
 BG67СЕСБ970108062200 – в щ. долари
 ДСК БАН – Варна
 BG475ТБСА3000013089508 – в лева
 BG675ТБСА3000013089508 – в евро
 BG15ТБСА3000013089679 – в щ. долари

Интервюто е изготвено от КАРАМИХАЛЕВА

Казво място са свещите на нашия „Благовестител“ от Бей Евлаевия построятел“ (св. Ксентий Павлов). Поклонникът, тържеско и сдъновително желание да се докосне до светостта и освети душата си, може да ги открие и на най-неподозирани места: от величествената катедрала в центъра на големия град до малкия параклис или църква в село отдалечено високо в планината село.

В това се убедиле и ние, група православни християни от старинен храм „Св. прмичка Параскева“ в Панагия, когато в ранни зори на 27 ноември „Благовестител“ от Негово Высочество-престопреемство Пловдивски митрополит Николай потегляме на четирисоткилометровото пътуване в Северна Гърция.

Наша първа спирка бе гр. Дидимотио и изгатава, била величавата, катедрала – „Панагия Елефтеротриана“, построена само за две години.

Поклонническо пътуване по СВЕТНИТЕ НА СЕВЕРНАТА ГЪРЦИЯ

Присъствайки в нея, си спомняме какво са казали християните на св. равноапостолния княз Владимир, който все още сачник, ги изпитвал в Константинопол, за да се запознаят с Истинното християнство. В столицата на Византийската империя те присъствували на патриаршеска служба в храма „Св. София“. Връщайки се при своя княз, единдушо му заявили: „Дей виемесе къде се намираме – на небето или на земята?“. Отвърсвайки в катедралата „Панагия Елефтеротриана“ ни гледаше обрците на най-почитаният от православните християни свети, но и на по-малко известни за нас, православните българци, както и на напълно неизвестни местночтимите свети.

Две са главните светци в този храм: една по-малка и една по-голяма икона на св. Богородица – Елефтеротриана.

Поклониме се и на други две икони. Едната – сборна икона на свещите от Тракия, а другата – на свещите. Сред главните светци с радост разпознаваме образа на св. Петка Евпатриса, която навигат наред от иконите с много любов жон „Българска“. Нейното родно място Епиват се намира в Одриска Тракия и днес носи името Селим паща.

На втората икона – сборна на тракийските светци, откриваме образа на добре известния и почитан в и България съвременен светец, св. Нестор Пентополски, или Етниски. Неговото родно място също е в Одриска Тракия. Днешното градче Силиври, някогашното Силивриа, се намира на не повече от двадесет километра от Епиват. Матка град е Дидимотио, с население от десет хиляди души. През града преминава река Егрипонтонска, много в края му се влива в р. Марича (р. св. Еврос). Дидимотио е център на сепаратна Дидимотио, Орестана и Суфия на Гръцката православна църква. В настоящия момент сепаратна е одновластно заплюто нейният престопреемател митрополит Никифор II почина на 4 октомври след дълга борба с рака. В старата част на града се намират митрополитският храм „Св. Атанасий“ и Митрополития, изграденит върху самите гротескни стени храм „Христос Спасител“ и храмът „Панагия Панагия“ (Старината Богородица).

Ето ни в с. Неа Патадас. В този ден – 27 юли, село отдалечено християнски празник на малкия си, но с много почитан и по повечето християни, празник фотоконен на икона на св. прмичка Параскева.

Село Неа Патадас се намира на три километра от гръцко-турската граница. Не много далеч от нея, в турска територия е останало старото село, откъдето предиш-

те на днешните обитатели на Неа Патадас са били прогонени. Искать от тях, които през 1922 г. са били помилвани, помилван как са напуснали родните си домове. Помнят, че наред с немалкото си лични вещи, тежилите родител са влезли на първо място със себе си иконите и всичко, което са могли да носят от своя храм. Когато основали новото село и построили православен храм, на изостатата поставили същите икони, които донесли при бягството си.

Продължаваме към манастира „Рождество Богородично“ при с. Давиа, близо до гр. Суфия. Манастир се намира в един от най-големите национални природни паркове на Гърция, известен като гората „Давиа“. Този резерват е единственото в Европа, където могат да бъдат видени 36 от общо 39-те вида хищни птици, срещани в един от най-големите национални природни паркове на Гърция, известен като гората „Давиа“. Този резерват е единственото в Европа, където могат да бъдат видени 36 от общо 39-те вида хищни птици, срещани в един от най-големите национални природни паркове на Гърция, известен като гората „Давиа“. Този резерват е единственото в Европа, където могат да бъдат видени 36 от общо 39-те вида хищни птици, срещани в един от най-големите национални природни паркове на Гърция, известен като гората „Давиа“. Този резерват е единственото в Европа, където могат да бъдат видени 36 от общо 39-те вида хищни птици, срещани в един от най-големите национални природни паркове на Гърция, известен като гората „Давиа“.

Самият манастир „Рождество Богородично“ е изграден на една стръмна капа поляна в подножието на високи скали. На най-високото им място е изградил големия кръст, който благоговайно и осветява цялата околност. Манастирът е действащ, но без монаси.

Митрополитът на Дидимотио, Орестана и Суфия Александър II, в лицето духовна власт е светата обител, го е поверил на грижата на кметството на близкото с. Давиа, което е назначило домакин. За съжаление, когато пристигнаме, него го нямаме, и манастирът бе отворен, съборният му храм бе затворен и не можахме да се поклоним на чудотворната икона на Божията майка „Панагия Давиа“, която се съхранява в него.

Според историческите сведения манастирът „Рождество Богородично“ е основан през Средновековието или по-точно между IX и XI в. В сегашния си вид е изграден в началото на XIX в.

Ранният слабост пристигаме в гр. Ферес. Градчето е разположено в началото на десет на р. Марича. Макар и малко, Ферес има своята богата история, съществена елемент от която е византийският манастир „Панагия Козмоустриана“ („Св. Богородица-Светоспасителница“). Основан е през 1151 г. от византийски съветник-архиепископ Исаяк Комнин, който е най-малкия син на император Алексий Комнин, родоначалник на династията на Комнините. Преди това местността е била и място в Вира, станало по-късно име и на селището, появило се около манастира.

Секваторатор Исаяк Комнин, на два пъти след смъртта на баща си, се онитал да узурпира престола. Стгнайки 30-годишна възраст, излетал от различни бродети, Исаяк Комнин, се замислил сериозно за кминалния житейски път и спасението на душата си. Така той основана манастира „Панагия Козмоустриана“.

Днес манастирът е разположен на едно възвишение в центъра на Ферес, от което се открива великолепна гледка към цялата Делфемонийска долина. Висайки останките от здравите манастирски стени, поклонникът разбира, че секватораторът е устроил монашеската обител като крепост. В манастира Исаяк Комнин основал едно голямо библиотекарско, болничко и приют за стари хора. Историческите документи свидетелстват, че манастирът „Панагия Козмоустриана“ е бил посещаван и от българските владетели Калоян, Иван-Асен II и Михаил Шиняи. През 1357 г. османските завоеватели го разрушили. Съборният храм е реставриран в началото. Възстановяването му като православна храма става едва през 1920 година.

Прот. Емил ИАРАЛНИНОВ
Стихи: Асаян КЕРЕЗОВА и Диана ВЛАДОВА

Манастира „Рождество Богородично“, с. Давиа, Суфия

Византийският манастир „Панагия Козмоустриана“

Степосия от вътрешността на храма

АБОНАМЕНТ 2010

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА
НАЙ-АВТОРИТЕТНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!
ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ
за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
през който искате да сте абонирани

Име	.....
Презиме	.....
Фамилия	.....
гр./с.	п. код
Обл.	.....
ж./к/л/н	..... №.....
вх.....	вп.....

Изпращае на адреса на издателството попълнен талон за абонамент с приложен документ за личен абонамент (банкова бонорда или пощенски запис), МОЛЯ, ИЗПОЛЗВАЙТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОТОУ ЖЕЛАТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТИК“. АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТВЕЛЯВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

ЗАПОЧНА АБОНАМЕНТОТО ЗА 2010 г.

„Църковен вестник“

1 година	25,00 лв.
6 месеца	12,50 лв.
3 месеца	6,25 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. ПЛАЩАНЕ: ГИНИСКО БАНК
e-mail: sinisdat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работим не се празни дни.

Банков сметка на Синодиялно издателство на БИЦ
УниКредит Експрес – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBG65

Сумите да се изпращат в пощенски запис или в банкова сметка,
в които да е изписано точният адрес на получателя!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и
не бива да се използват за търговски цели.